ఊహించని అదృష్టం

టెంపోరావ్

హోటల్ బేరర్ యూనిఫామ్‌లో వున్నాడు రాజు.

అతడిలో ఏదో ఆకర్షణ వుంది. తెల్లటి యూనిఫామ్‌లో, లైట్ల కాంతిలో అతడి ముఖం తళతళ మెరుస్తోంది.

అతడి వయస్సు ఇరవైలోపున వుంటుంది. నాలుగేళ్ళనుంచి సీవ్యూ హోటల్లో అతడు పనిచేస్తున్నాడు. టిప్స్ రూపంలో రోజూ యిరవై పైన వస్తోంది. జీతం ఎక్కువ రాకపోయినా అక్కడే టిఫిన్, భోజనం వగైరా లభిస్తున్నాయి.

హాల్లో లైట్లు ప్రకాశవంతంగా వెల్గుతున్నాయి. ఎవరో తను చూసే టేబుల్ వైపు నడవడం గమనించి రాజు వేగంగా అక్కడకు చేరుకున్నాడు.

ఒక విదేశీయుడు కుర్చీలో ఒంటరిగా కూర్చుని వున్నాడు. అతడివైపు నవ్వుతూ చూసి రాజు శల్యూట్ చేశాడు.

"యువర్ ఆర్డర్ సార్" అన్నాడు వినయంగా.

విదేశీయుడు అతడివైపు కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు.

"ఫుల్ బాటిల్ వాట్ 69, సోడా, ఐస్ క్యూబ్స్, ఆమ్లెట్లు, చిప్స్" అన్నాడతను.

"యస్సార్" అని రాజు వెనక్కి వెళ్ళాడు.

విదేశీయుడు విస్కీ సేవిస్తూ చిప్స్ నవుల్తున్నాడు. ఆమ్లెట్ తింటున్నాడు. రాజు మెల్లిగా అతడి టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"టైమెంత?" అడిగాడతను.

"8-30 సార్" అన్నాడు రాజు.

అతడి మాటల్నిబట్టి అమెరికన్ అయివుంటాడని, రాజు తన అనుభవం మూలంగా గ్రహించాడు.

"నా పేరు విల్కిన్స్, జానీ విల్కిన్స్" అన్నాడతను.

"గుడ్ నేమ్ సార్" అన్నాడు రాజు.

"నీ పేరు?"

"జై రాజా, సార్."

"నువ్వు డ్యూటీలో ఎంతవరకూ వుంటావు?"

"తొమ్మిదిదాకా, సార్."

విల్కిన్స్ అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"నీ డ్యూటీ అయ్యాక నా గదికిరా. రూమ్ నంబర్ 333."

"ఎందుకు సార్?" ప్రశ్నించాడు రాజు.

విల్కిన్స్ గంభీరంగా నవ్వాడు.

"వచ్చి చూడు! యూ మే బి లక్కీ!" అన్నాడతను.

"వస్తాను, సార్" అన్నాడు రాజు.

విల్‌కిన్స్ తాగుతూ, న్యూస్ పేపర్ చూస్తూ కూర్చున్నాడు. తొమ్మిది కాగానే అతడు బేరర్‌ని పిల్చాడు.

"గెట్ మి ది బిల్" అన్నాడు రాజుతో.

కాస్సేపట్లో రాజు బిల్లు తెచ్చాడు. అతడు బిల్లుమీద తన గది నంబరు రాసి సంతకం పెట్టాడు. ప్లేటులో 10 రూపాయిలనోటు పడేశాడు.

"థాంక్స్ సార్" అన్నాడు రాజు ప్లేటును తీసుకుపోతూ.

తొమ్మిది దాటింది. రాజు తన పాంట్, స్లాక్ ధరించాడు. మెల్లిగా 333 గదికి వెళ్లాడు. తలుపుమీద తట్టాడు. తలుపు తెరవబడింది.

జానీ విల్‌కిన్స్ అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"వెల్‌కమ్ టు మై రూమ్" అన్నాడతను.

రాజు లోపలకు వెళ్ళాడు. విల్‌కిన్స్ తలుపు మూసి లాక్ చేశాడు. గదిలో మూడు సోఫాలు వున్నాయి.

"సిట్!" అన్నాడు విల్‌కిన్స్.

రాజు కూర్చోలేదు. సోఫా పక్కనే వినయంగా నిలబడ్డాడు.

"ఇప్పుడు మనం ఫ్రెండ్స్! ప్లీజ్ సిడౌన్!" అన్నాడు విల్‌కిన్స్.

సోఫాలో రాజు కూర్చున్నాడు. నవ్వుతూ అతడివైపు చూశాడు.

"విస్కీ తాగుతావా?"

"వద్దు, సార్" అన్నాడు రాజు.

విల్‌కిన్స్ ఒక గ్లాసులో విస్కీ పోసి, సోడా కలిపి, ఐస్ వేసి అతడికిచ్చాడు.

భయపడ్తూ అతడు గ్లాసును అందుకున్నాడు.

"ఈ గదిలో నువ్వు ఏం చేసినా మేనేజర్ దాకా వెళ్ళదు. డోంట్ బాదర్" అన్నాడు విల్ కిన్స్.

గ్లాసులోని విస్కీని రాజు మెల్లిగా తాగసాగాడు.

"నీ సహాయం నాకు కావాలి" అన్నాడు విల్ కిన్స్.

"ఎందులో సార్?" అడిగాడు రాజు.

విల్ కిన్స్ క్షణకాలం ఆలోచిస్తూ విస్కీ తాగాడు. సిగరెట్ పొగ పీలుస్తూ అతడివైపు చూశాడు.

"నీకెన్ని రోజులు సెలవు యిస్తారు?"

"పదిరోజులు దాకా యిస్తారు."

"రాజ్, నువ్వు నాకోసం పని చేస్తే యెక్కువగా డబ్బు వస్తుంది!"

"ఏం చెయ్యాలో చెప్పండి."

"నీకు నేనొక సూట్ కేస్ యిస్తాను. నువ్వు గోవా వెళ్లాలి. దాన్ని హోటల్ సెంటినల్ లోని ఒక వ్యక్తికి యిచ్చి తిరిగిరావాలి."

"వెళ్ళి యిస్తాను, సార్."

"నువ్వు చాలా జాగ్రత్తగా వెళ్లాలి. ట్రెయిన్ లో వెళ్తూండగా చెకింగ్ వుండొచ్చు. సూటు కేసులో వున్నది ఎవరికంటా పడకూడదు. పడితే నువ్వు ప్రమాదంలో యిరుక్కుంటావు!"

"ఇదంతా సవ్యంగా చేసి తిరిగివస్తే మీరు నాకెంత యిస్తారు?"

"పదివేలు" అన్నాడు విల్ కిన్స్.

రాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు. అంత డబ్బు తన జీవితంలో ఎన్నడూ చూడలేదు!

"రాజ్, ఇది ప్రమాదంతో కూడుకున్న పని. అన్నీ సవ్యంగా జరిగితే నీ డబ్బు నీకొస్తుంది. యేమైనా

అడ్డంకాలు యేర్పడితే నష్టం నాది. యెవరేనా నిన్ను పట్టుకుంటే నా గురించి చెప్పకూడదు!"

"చెప్పను, సార్."

రెండు ఖాళీ గ్లాసుల్లోనూ విల్‌కిన్స్ విస్కీ పోసి సోడా కలిపాడు. ఐస్ క్యూబ్స్ పడేశాడు.

"నువ్వు జయప్రదంగా తిరిగివస్తే యీ గదిలో పెద్ద పార్టీ నీకిస్తాను. ఇటుపైన అనేక పనులకు నిన్ను నేను వుపయోగిస్తాను. ఈ బేరర్ జాబ్ నువ్వు వదిలేయవచ్చు."

కాసేపు రాజు మాట్లాడలేదు. లోలోపల ఆలోచిస్తున్నాడు. తనకు డబ్బు కావాలి. చెల్లెలు పెళ్ళి చేయాలి. కనీసం ఇరవై వేలు కావలసి వుంటుంది.

నాలుగేళ్ళపాటు బేరర్‌గా పనిచేసి అతడు విసుగెత్తిపోయాడు. విల్‌కిన్స్ మూలంగా తన జీవితం మారాలి!

"మీరు ఏం చెప్పినా చేస్తాను, సార్. అవసరమైతే యీ జాబ్ వదిలేస్తాను" అన్నాడతను.

"గుడ్, మైడియర్ రాజ్! జీవితంలో ఎప్పుడోగాని అవకాశాలు రావు. వచ్చినపుడు నువ్వు వాటిని వదులుకోకూడదు!"

"నేను వదులుకోను సార్" అన్నాడు రాజు.

ఆ రాత్రి రాజు తన యిల్లు చేరుకునేసరికి పన్నెండు దాటింది.

2

తట్టగానే తల్లి తలుపు తెర్చింది.

"రాజూ, ఇంత ఆలస్యంగా వచ్చేవేమిట్రా?" అడిగిందామె.

"మరొకడి పని చెయ్యవలసి వచ్చింది. నేను భోజనం చేసేశాను. వెళ్ళి పడుకుంటాను" అన్నాడతను.

తల్లి పక్కనే పడుకుని నిద్రపోతున్న చెల్లెలువైపు అతను చూశాడు. హాయిగా పడుకుంది. అతను తన గదికి వెళ్ళాడు. నేలమీద పక్క వేసుకొని వాలాడు.

పక్కమీద ఇటూ అటూ దొర్లుతూ వుండిపోయాడు. నిద్ర రావడంలేదు. అతడు తన జీవితాన్ని గురించి సింహావలోకనం చేసుకోసాగాడు.

తండ్రి మరణించాక రెండేళ్ళపాటు జీవితం సాగిపోయింది. తర్వాత కష్టాలు ఎదురయ్యాయి.

ఆదాయం లేదు. తండ్రి వదిలిన డబ్బంతా అయిపోయింది. ఇల్లు నడవడం కష్టమయింది.

"అమ్మా నేను చదువు మానేస్తాను. ఏదో చేసి డబ్బు గడిస్తాను" అన్నాడతను.

పరిస్థితి బాగా తెలిసిన తల్లి మౌనందాల్చింది. దృఢ నిశ్చయంతో అతడు బయటకు పోయాడు. ఆలోచిస్తూ రోడ్డుమ్మట నడవసాగాడు.

ఈ లోకంలో డబ్బు యెక్కడుంది? డబ్బుకోసం తను ఏం చెయ్యాలి?

రోడ్డుమ్మట నడుస్తూన్న ఒక వ్యక్తివైపు అతడు చూశాడు. ఆ వ్యక్తి ఖరీదైన దుస్తుల్లో వున్నాడు. నాలుగు పెట్టెలను ఎంతో కష్టంతో అతడు మోసుకుపోతున్నాడు.

"సార్, పెట్టెలను నేను మోస్తాను" అన్నాడతను.

"సరైన టైములో వచ్చావు" అని అతను పెట్టెలను రాజు నెత్తిమీద పెట్టాడు.

అతడి వెనకనే రాజు పెట్టెలను మోసుకుపోయాడు. బస్టేండులో వాటిని దింపాడు. ఆ వ్యక్తి రాజువైపు నవ్వుతూ చూశాడు. రెండు రూపాయలు అతడి చేతిలో

పెట్టాడు.

రాజు సంతోషంగా అక్కడినుండి కదిలాడు. ఒక చోట నిలబడి ఆలోచించాడు. బస్సులో వచ్చేవాళ్ళకు కూలీలు కావాలి. తనక్కడే వుండడం మంచిది!

చిత్తూరు బస్సు వచ్చి ఆగింది. ఒక ముసలామె కిందకు దిగింది. ఆమె పెట్టెలను రాజు తీసుకున్నాడు.

"ఎక్కడి కెళ్ళాలమ్మా?"

"దగ్గరలోనే వుంది మా ఇల్లు. పద!" అందామె.

ఆమె పెట్టెలను యింటికి చేర్చాడతను. ఆమె మూడు రూపాయిలిచ్చింది. ఆ రోజు ఒంటిగంట లోపల అతడు పన్నెండు రూపాయలు గడించాడు.

బియ్యం, కూరలు, పప్పు వగైరా కొని అతడు ఇంటికి చేరుకున్నాడు. గంట తర్వాత అందరూ భోజనాలు చేశారు.

అప్పటినుంచీ అతడి కష్టార్జితం మీదే యిల్లు నడుస్తోంది.

జీవితంలో అవకాశాలు అనేకమందికి వస్తూంటాయి. అలాగే ఒకనాడు రాజుకి గొప్ప అవకాశం సంభవించింది.

సీవ్యూ హోటల్ మేనేజర్ కారు నడిరోడ్డుమీద ఆగిపోయింది. రాజు మేనేజర్‌కి యెంతగానో సహాయపడ్డాడు.

అతడి వినయ విధేయతలు మేనేజర్ని బాగా ఆకర్షించాయి.

"అబ్బాయి నీ పేరు?" అడిగాడు మేనేజరు.

"శై రాజు సార్."

"హోటల్ సీవ్యూకి వచ్చి రేపు నన్ను కల్సుకో. నేనా హోటల్ మేనేజర్ని."

"వస్తాను, సార్."

మేనేజరు అతడికి 10 రూపాయలనోటు యిచ్చాడు.

"ఎందుకిచ్చారు సార్" అన్నాడు రాజు.

"ఫరవాలేదు. వుంచుకో," అని మేనేజర్ కారులో వెళ్ళిపోయాడు.

మరో ఐదురూపాయలు గడించి అతడు ఇంటికి చేరుకున్నాడు. పదిహేను రూపాయలనూ తల్లికిచ్చాడు.

మర్నాడు అతడు హోటల్ సీవ్యూకి వెళ్ళాడు మేనేజర్ని కల్సుకున్నాడు.

"రాజూ నువ్విక్కడ బేరర్‌గా వుండు. నీకు జీతం 200 ఇస్తాం. భోజనం, టిఫిన్ అన్నీ ఇక్కడే ఇస్తాం. జీతం తక్కువని బాధపడకు. రోజుకు యిరవైపైన నీకు టిప్స్ వస్తూ టాయి" అన్నాడు మేనేజరు.

"వెంటనే చేరాను, సార్" అన్నాడు రాజు.

మేనేజర్ బజ్జర్ నొక్కాడు. అందమైన యువతి లోపలకు వచ్చింది.

"మిస్ లిల్లీ, యితడిని బాత్రూమ్‌లో పనిచేయమను. మన యూనిఫామ్స్‌లో అతడికి సరిపడేది చూసి వేసుకోమను. అంతా అతడికి చెప్పి పుట్ హిమ్ ఇన్ ది జాబ్" అన్నాడు మేనేజర్.

మేనేజర్‌కి నమస్కరించి రాజు ఆమెతో వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రోజునుంచీ ఆ హోటల్లో బేరర్‌గా వున్నాడు.

పక్కమీద నుంచి రాజు లేచి కూర్చున్నాడు. విల్‌కిన్స్ యిచ్చిన అమెరికన్ సిగరెట్ పాకెట్ తెర్చి

సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు.

విల్‌కిన్స్ మూలంగా తన జీవితం బాగుపడుతుందా? సిగరెట్ పొగ పీల్చి వదుల్తూ అతడు ఆలోచించ సాగాడు.

తల్లి గదిలోకొచ్చింది. అతడి వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఇంకా నిద్రపోలేదట్రా?"

"నిద్ర రావడంలేదమ్మా. ఒక అమెరికన్‌తో నాకు పరిచయం అయింది. ఏదో పనిమీద అతడు నన్ను గోవా వెళ్ళమన్నాడు."

"వెళ్తే నీకేమిటొస్తుంది?"

"పదివేలు!"

ఆశ్చర్యంతో ఆమె అతడివంక చూసింది.

"నువ్వు చేయవలసిన పనేమిటి?"

"ఒక సూట్‌కేసు భద్రంగా తీసుకెళ్ళి పనాజీ పట్నంలో వున్న ఒక హోటల్ మేనేజర్‌కి యిచ్చి తిరిగి రావాలి."

"ఆమాత్రం దానికి పదివేలు ఇస్తాడా? ఇది నాకు మంచి పనిగా కనపడ్డంలేదు. నువ్వు యే కష్టాల్లోనో యిరుక్కోవచ్చు. ఇది వద్దని చెప్పు!"

"అమ్మా, పదివేలు చేతికొస్తే మనం చెల్లెలు పెళ్ళి చేసేయొచ్చు. మన దగ్గర కొంత డబ్బు వుందిగా! ధైర్యం చేస్తేగాని లక్ష్మి మన దగ్గరకు రాదు!"

"నీకు పదివేలు యివ్వడానికి బదులు ఆ అమెరికన్ గోవాకు వెళ్ళొచ్చుగా?" అందామె.

"అతడు వెళ్ళలేడు. అతను విదేశీయుడు. అనేక మంది అతడి రాకపోకలను గమనిస్తూ వుంటారు. అందు

వలన నాలాంటి వాడికి ఆ పని అప్పగించాడు."

"నీ ఇష్టం!" అని ఆవులిస్తూ ఆమె హాల్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళిపోయాక రాజు మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. తల్లి మాటలు అతడి మెదడులో తిరుగుతున్నాయి. తను జీవించే యీనాటి లోకం గురించి తన తల్లికంతగా తెలియదు. ఇంటిపట్టున బ్రతికే వాళ్ళకు బయటకెళ్ళడం ప్రమాదకరంగా గోచరిస్తూ వుంటుంది.

తను గోవా వెళ్ళాలి. జయించి తిరిగి రావాలి! పదివేలు! సిగరెట్ పీకను గోడవారగా పారేసి అతడు పరుపుమీద వాలాడు. కాస్సేపట్లో అతడికి నిద్ర పట్టేసింది.

3

హోటల్ మేనేజర్‌తో మాట్లాడి పదిరోజులు సెలవు పెట్టాడు రాజు!

రహస్యంగా జానీ విల్‌కిన్స్ దగ్గిరికి వెళ్ళాడు. ఒక పాత సూట్‌కేసును విల్‌కిన్స్ అతడికిచ్చాడు. దాని తాళం చెవి కూడా ఇచ్చాడు. అతడికి ఐదువందలు ఇచ్చాడు.

"ఈ డబ్బు నీ ఖర్చులకు. భద్రంగా వెళ్ళిరా. హోటల్ సెంటినల్ మేనేజరు నీకొక సూట్‌కేసు యిస్తాడు. అది పట్టుకుని వచ్చేయి!"

"యస్సార్" అన్నాడు రాజు.

ఆనాడు మధ్యాహ్నం రాజు ట్రెయిన్‌లో కూర్చున్నాడు. పై బర్త్‌మీద పడుకొని సూట్‌కేసును తలకింద పెట్టుకున్నాడు.

ఎక్స్‌ప్రెస్ వేగంగా ప్రయాణం చేస్తోంది. అతడు బొంబాయిలో క్షేమంగా దిగాడు. సమీపంలో వున్న

ఒక హోటల్లో గది తీసుకున్నాడు.

హోటల్ గది తలుపు మూసి లోపలనుంచి తాళం వేశాడు. ఆ సూట్ కేసులో వున్న అంత విలువైన వస్తువు ఏమిటి?

రాజు మెల్లిగా సూటుకేసును తెర్చి చూశాడు. లోపల క్రపెట్టె వుంది. పెట్టెను తెర్చాడు, పోలితీన్ పాకెట్ లో వున్న పదార్థమువైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

మోర్ఫిన్!

పాకెట్ ను ఆతడు చేతో పట్టుకు చూశాడు. దాని బరువు రెండు కిలోలు వుండొచ్చు! పాకెట్ ను సూట్ కేసులో పెట్టి అతడు తాళం వేసేశాడు. దాన్ని బీరువాలో పెట్టి, అతడు బాత్ రూమ్‌లోకి నడిచాడు.

స్నానం ముగించి అతడు బ్రేక్ ఫాస్టుకి డైనింగు హాల్లోకి వెళ్ళాడు. సూట్ కేసును కూడా పట్టుకెళ్ళాడు. యెక్కడైనా వదిలే సూటుకేసు యేమవుతుందో అని అతడి భయం!

సూట్ కేసులో వున్న మత్తుపదార్థాన్ని చూశాక అతడు గాభరాపడసాగాడు. యే పోలీసు ఆఫీసరేనా చూస్తే తనని అరెస్టు చేస్తారు!

బ్రేక్ ఫాస్టు అయ్యాక గదిలో కూర్చుని అతడు అర బాటిల్ రమ్ తాగేశాడు. ఇప్పుడతనికి ధైర్యంగా వుంది.

గది ఖాళీచేసి అతడు స్టేషన్ కు ఆటోలో చేరుకున్నాడు. గోవా కెళ్ళే ట్రెయిన్ లో కూర్చున్నాడు. ఇరవై నిమిషాల తర్వాత అది బయల్దేరింది.

అతడు సీటులో కూర్చుని బయటకు చూస్తున్నాడు. ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఎదురుగా కూర్చుని వున్న వ్యక్తి పేపరు చదవడం ముగించి అతడివంక చూశాడు. లావుగా, పొట్టిగా వున్నాడతను. గ్రే సూటు ధరించాడు.

రాజు అమెరికన్ సిగరెట్ వెలిగించి పొగ వదుల్తూ బయటకు చూడసాగాడు.

"ఈ సిగరెట్లు మీకెక్కడ దొరుకుతున్నాయి?" ప్రశ్నించాడతను.

రాజు తీయగా నవ్వాడు.

"మద్రాసులో బర్మాబజార్ వుంది. అక్కడ మీ కన్నీ దొరుకుతాయి" అన్నాడతను.

"మీరు గోవా వెళ్తున్నారా?"

రాజు తల ఆడించాడు.

"బొంబే ఎందుకొచ్చారు? కర్ణాటకా రాష్ట్రం ద్వారా వెళ్ళడం దగ్గరగా?"

"బొంబేలో పనుండి వచ్చాను."

అతడు రాజుతో కరచాలనం చేశాడు.

"నా పేరు కలేల్కర్. నేనొక మందుల కంపెనీకి కాలింగ్ సేల్స్‌మన్ని."

"నా పేరు ప్రదీప్. పిల్లల పుస్తకాల వ్యాపారంలో వున్నాను నేను" అన్నాడు రాజు.

"పనాజీలో మీరు ఎక్కడుంటారు?"

"ఏదో హోటల్లో."

"హోటల్ హెవెన్ బాగుంటుంది. మధ్యతరగతి వాళ్ళకు చక్కటి హోటల్."

ఏదో స్టేషన్‌లో ట్రెయిన్ ఆగింది. సూట్‌కేసుతో సహా రాజు బయటకు నడిచాడు. ఒక కూల్ డ్రింక్ తాగాడు. రెండు అరటిపళ్ళు తిన్నాడు. ట్రెయిన్ కూత

వినపడగానే తన కంపార్టుమెంట్‌లోకి చేరుకున్నాడు.

అంతకుముందు తనతో మాట్లాడిన వ్యక్తి యెక్కడా కనపడలేదు. అతడు యేమయ్యాడు?

ఆలోచిస్తూ రాజు సిగరెట్ వెలిగించాడు. టాయిలెట్‌లోంచి బయటకొచ్చి ఆ వ్యక్తి అతడికెదురుగా మళ్లా కూర్చున్నాడు. రాజు అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"నెలకు 20 రోజులు తిరగడం చాలా టైర్‌సమ్ జాబ్" అన్నాడతను.

4

గేటు దాటి రాజు హోటల్ కాంపౌండులోకి నడిచాడు. హోటల్ సెంటినల్ చాలా పెద్దది. హోటల్ వెనకవైపున సహజమైన బీచ్, అరేబియన్ సముద్రం వున్నాయి.

హోటల్లో కూర్చుంటే సముద్రపు హోరు లీలగా వినిపిస్తూ వుంటుంది.

హోటల్లోని ఫ్లోరసెంట్ లైట్లు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతున్నాయి. హోటల్ కాంపౌండు నలువైపులా సోడియం వాపర్ లాంప్స్ ప్రకాశిస్తున్నాయి.

తన డిజిటల్ వాచ్‌లో రాజు టైమ్ చూశాడు. 8-33 అయింది. ఒకనాడు బార్రూమ్‌లో బాగా తాగిన జర్మన్ ఆ వాచ్‌ని రాజుకు యిచ్చాడు. బార్రూమ్‌లో తాగే కస్టమర్స్ ఏవైనా యిస్తే బేరర్స్ తీసుకోకూడదు. అందువలన రాజు మొదట్లో ఆ వాచ్‌ని తీసుకోలేదు. కాని ఆ జర్మన్ మేనేజర్ అనుమతితో వాచ్‌ని రాజుకు బహూకరించాడు.

హోటల్ రేంజిలోకి వెళ్లాడు రాజు. నలువైపులా

చూశాడు. మేనేజర్ గదిముందు ప్లాస్టిక్ బోర్డు వుంది. ఆడమ్‌డిసూజా, మేనేజర్, అని వుంది.

రాజు మేనేజర్ గదిముందుకు వెళ్ళి స్వింగు తలుపు మీద తట్టాడు.

"కమిన్!" అందో బొంగురు కంఠం.

వినయంగా రాజు లోపలకు వెళ్ళాడు. అతడి చేతిలోని సూట్‌కేసువైపు ఆడమ్‌డిసూజా సూటిగా చూశాడు.

"మిస్టర్ ఏం కావాలి?"

"నా పేరు జైరాజ్. ఈ సూట్‌కేసు మీ కివ్వడానికి వచ్చాను."

"ఎక్కడినుంచి?"

"మద్రాసునుంచి."

"ఎవరు పంపారు?"

"జానీ విల్‌కిన్స్."

అతడు సూటుకేసును తీసుకున్నాడు. దాన్ని టేబుల్ మీద పెట్టి రిసీవర్ ఎత్తాడు.

"హలో ఆపరేటర్, మళ్ళా నేను చెప్పినదాకా ఎవ్వరూ నా గదికి రాకూడదు."

"అందరికీ చెప్తాను, బాస్" అందామె.

అతడు రిసీవర్ పెట్టేసి రాజును కుర్చీలో కూర్చోమన్నాడు. అతడికి రాజు తాళంచెవిని యిచ్చాడు. సూట్‌కేసును తెర్చి, చూసి, అతడు తృప్తికరంగా రాజువైపు చూశాడు. నవ్వుతూ అతడితో కరచాలనం చేశాడు.

"మిస్టర్ రాజ్, మీరు ఎప్పుడు వెళ్ళిపోతారు?"

"రేపు."

"నా గెస్టుగా మీరు యీ హోటల్లో వుండండి. మీకు పైసా ఖర్చులేదు, ఏం కావలసినా మీరు తినొచ్చు

తాగొచ్చు. విల్కిన్స్‌లాగే నేనూ మిమ్మల్ని నమ్ము తున్నాను. నేను చేసే యీ రహస్య వ్యాపారం గురించి ఎక్కడా మాట్లాడొద్దు."

"ప్రాణం పోయినా మాట్లాడను."

"మీకు బహుమతిగా ఐదువేలు రేపిస్తాను."

"థాంక్స్" అన్నాడు రాజు కష్టంగా.

ఆడమ్‌డిసుజా రిసీవర్ ఎత్తాడు. అటువైపునుంచి ఆప రేటర్ "హలో!" అంది.

"వెంటనే రిసెప్షన్‌లో వున్న బండోలీని ఇక్కడకు రమ్మను."

కాన్సెప్టులో బండోలీ గదిలోకి వచ్చాడు. మేనేజర్ రాజువైపు చూపించాడు.

"ఈయన నా డియర్ ఫ్రెండు జైరాజు. ఈయినకు మన హోటల్లోని ఎ.సి. రూమ్ యివ్వు. ఈయనకు ఏం కావలసినా వుచితంగా సప్లయి చెయ్యాలి" అన్నాడు మేనేజర్.

"యస్సార్" అన్నాడు బండోలీ.

మేనేజర్‌తో కరచాలనం చేసి రాజు బండోలీతో బయటకు నడిచాడు.

"మీ లగ్గేజి యెక్కడుంది సార్?" బండోలీ అడిగాడు.

"నాకెక్కువగా లగ్గేజిలేదు. అది నేను తర్వాత తెచ్చుకుంటాను" అన్నాడు రాజు.

మొదటి అంతస్తులో వున్న రూమ్ నంబర్ 55లోకి రాజు వెళ్ళాడు. డ్రాయింగ్ రూమ్ పక్కన బెడ్‌రూమ్. అంతా ఏర్‌కండిషండ్!

"మీరీ గదుల్లో వుండండి సార్. మీరు ఎక్కడికైనా

వెళ్ళాలంటే మా హోటల్ కార్లు వున్నాయి. వాటిలో వెళ్ళొచ్చు" అన్నాడతను.

సోఫాలో రాజు ఠీవిగా కూర్చున్నాడు.

"తమకు ఏదైనా కావాలా?"

"స్కాచ్, సోడా, ఐస్, సమ్ చిప్స్" అన్నాడు రాజు.

"వెంటనే పంపుతాను సార్" అని బండోలీ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. రాజు వెళ్ళి రిసీవర్ని ఎత్తాడు.

"హలో!" అన్నాడు.

"మైడియర్ ఫ్రెండ్, డిసూజా హియర్! గది మీకు నచ్చిందా?"

"స్వర్గంలా వుంది. మీకు చాలా థాంక్స్."

"రాత్రి పన్నెండింటికి మీ గదికి వస్తాను. అప్పుడు మాట్లాడుకుందాం. అంతవరకూ ఎంజాయ్ మై ఫ్రెండ్!" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

వాట్ 69 స్కాచ్ విస్కీ సేవిస్తూ రాజు సోఫాలో కూర్చున్నాడు. గోవాలో తనకింత రాజభోగం చేకూరుతుందని అతడు కలలో కూడా అనుకోలేదు.

రాజు మెదడులో ఆలోచనలు సాగుతున్నాయి. ఆడమ్ డిసూజా తన్ని ఇంతగా ఎందుకు గౌరవిస్తున్నాడు? అతడు రహస్యంగా మోర్ఫిన్ కొని అమ్ముతున్నాడు. దాని మూలంగా అతడికి లక్షలకు లక్షలు లాభం వస్తూ వుండాలి. కాని తన పేరు బయటపడితే ఆ లాభాలన్నీ ఎగిరిపోతాయి. ఎన్నో సౌకర్యాలు తనకు సమకూర్చి తన గురించి ఎక్కడా మాట్లాడొద్దని ఆడమ్ డిసూజా హెచ్చరిస్తున్నాడు.

టైమ్ పది దాటింది. రాజు గదిలోంచి బయటకు నడిచి తాళంవేశాడు. ఇప్పుడు తనకు బెంగలేదు. సూట్ కేసుని మేనేజర్‌కి అప్పగించాడు. హుషారుగా హోటల్ వెనుక వైపునున్న బీచ్‌కి నడిచాడతను.

ఆకాశంలో చంద్రుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. చంద్ర కాంతికి తోడుగా బీచ్‌లో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

బీచ్‌లో తిరిగేవాళ్ళలో సగంపైన విదేశీయులే!

ఆడవాళ్లూ, మొగాళ్ళూ యిసుకలో దొర్లుతున్నారు. వాళ్ళ మొహాలుచూస్తే ఏదో మత్తుమందు సేవించినట్లు వున్నారు. బీచ్‌లో అనేకమంది హిప్పీలు సంచరిస్తున్నారు.

సముద్రపు ఒడ్డుకు నడచాడు రాజు. అరేబియన్ సముద్రంవైపు చూశాడతను. కెరటాలు భయంకరంగా దూసుకొచ్చి హోరుమంటూ పగులుతున్నాయి.

అమాంతంగా ఎవరో అతడి వీపుమీద చెయ్యివేశారు. తృళ్ళిపడ్డూ అతడు వెనక్కుతిరిగి చూశాడు.

కలేల్కర్! తనతో ట్రెయిన్‌లో ప్రయాణంచేసిన కలేల్కర్!

"మిష్టర్ ప్రదీప్, భూమి గుండ్రంగా వుంది. మనం మళ్లా కల్సుకున్నాం" అన్నాడతను.

"ఫైన్ నైట్" అన్నాడు రాజు.

రాజు అతడివైపు సూటిగా చూశాడు. అతడి కళ్ళు యెర్రగా వున్నాయి. యేదో అసహజమైన హుషారు కలేల్కర్‌ని ఆవరించినట్లుంది.

"హాట్ డ్రింక్స్ సేవించారా?" అడిగాడు రాజు.

"నాకవి చాలవు. మార్ఫిన్ సేవిస్తేగాని నేను వుండలేను. అందుకే యిక్కడికొస్తూ వుంటాను. యిక్కడ

సులువుగా మోర్ఫిన్ లభిస్తుంది” అన్నాడు కలేల్కార్.

“ఇక్కడ ఎవరు అమ్ముతారు?” ప్రశ్నించాడు రాజు.

“మీరు పోలీస్ ఆఫీసరు కాదుగా?” అన్నాడు కలేల్కార్ గంభీరంగా నవ్వుతూ.

అతడి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు రాజు.

“నేనూ మీలాంటివాడినే కాని నాకింకా నార్కోటిక్స్ అలవాటులేదు. ఇక్కడకొచ్చి స్మాక్ సేవించి పోతూవుంటాను. ఇక్కడ స్వర్గంలా వుంటుంది. ఇంత హేపీ ప్లేస్ మన దేశంలో మరెక్కడా లేదు” అన్నాడు రాజు.

ఇద్దరూ యిసుకలో కూర్చున్నారు. కొంతసేపయ్యేసరికి కలేల్కార్ గురక పెడ్తూ నిద్రపోతున్నాడు.

రాజు టైమ్ చూశాడు. పదకొండు కావస్తోంది. పన్నెండింటికి ఆడమ్‌డినూజా తన గదికి వస్తానన్నాడు.

రాజు లేచాడు. నిద్రపోతున్న కలేల్కార్‌కి గుడ్ నైట్ చెప్పి అతడు యిసుకలో నడవసాగాడు.

అమాంతంగా రెండు చేతులు అతడిని చుట్టేశాయి. తెల్లటి చేతులు. అతడు పక్కకు తిరిగి మధ్య వయసులో వున్న ఒక విదేశీ స్త్రీ వైపు చూశాడు. ఆమె బ్రాశియర్ అండర్ వేర్‌తో వుంది. ఆమె వేసుకున్న డైమండ్ రింగ్ మెరుస్తోంది.

“లీవ్ మి!” అర్చాడతను.

“రికీ, ఐ లవ్ యు!” అందామె.

“నేను నీ రికీని కాను” అన్నాడతను.

“ఆస్ట్రియానుంచి నీతో కలిసి వచ్చాను. ఇక్కడ నన్ను వదిలేయకు! అబద్ధాలాడకు!” అందామె.

రాజు బలంగా ఆమెను తోసేశాడు. ఆమె ఇసుకలో

పడింది. అతడివైపు కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూసింది.

"నువ్వు రికీ కాదు! రికీ యెక్కడున్నాడు?" అడిగిందామె.

"నువ్వే కనుక్కో!" అని రాజు వేగంగా హోటల్ వైపు వెళ్ళిపోయాడు.

వెనకవైపు నుంచి రాజు తన గదికి చేరుకున్నాడు. గ్లాసులో వాట్ 69 విస్కీ పోసుకొని సోడా కలిపి, ఐస్ క్యూబ్స్ వేశాడు. గ్లాసులోని విస్కీని గడగడ తాగేశాడు.

సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగవదుల్తూ మళ్ళీ గ్లాసుని నింపుకున్నాడు.

ఎవరో తలుపుని తట్టారు. రాజు వెళ్ళి తలుపు తెర్చి చూశాడు. బయట బండోలీ నిలబడి వున్నాడు.

"బాస్ కాసేపట్లో వస్తున్నారు. మీరిద్దరూ మీ గదిలోనే భోజనం చేస్తారు."

"ఫైన్" అన్నాడు రాజు.

"తలుపు లాక్ చేయకుండా వుంచండి."

"కావలిస్తే తలుపులు తెర్చి వుంచుతాను" అన్నాడు రాజు నవ్వుతూ.

బండోలీ వెళ్ళిపోయాడు. ఆడమ్‌డిసూజా రాకకోసం రాజు ఎదురుచూస్తున్నాడు.

5

గదిలో అందమైన పీల్డ్ టేబుల్ అమర్చబడింది. పక్కపక్కన రెండు కుషన్డ్ కుర్చీలు వేయబడ్డాయి. బండోలీ, యిద్దరు యువతులు అంతా సిద్ధం చేశారు.

తలుపు తోసుకొని ఆడమ్‌డిసూజా గదిలోకి వచ్చాడు. అమాంతంగా రాజుని కౌగలించుకున్నాడు.

బంకోలీ బయటకు వెళ్ళాడు. ఇద్దరు యువతులు మాత్రం గదిలో వున్నారు. ఇద్దరూ స్కర్టు, వైట్ బ్లౌసెస్ ధరించారు.

"కమాన్ రాజ్, లెటస్ స్టార్ట్!" అన్నాడు ఆడమ్.

ఆడమ్, రాజు కుషన్డ్ కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు.

"మేరీ, టీనా, గ్లాసులు నింపండి!" అన్నాడతను.

మేరీ రెండు గ్లాసుల్లో షీవాస్ రీగల్ స్కాచ్ విస్కీ పోసింది. టీనా సోడా పోసి, ఐస్ క్యూబ్స్ పడేసింది.

"చీయర్స్!" అన్నాడు మేనేజర్.

"చీయర్స్!" అన్నాడు రాజు.

ఇద్దరూ తాగడం మొదలుపెట్టారు. ఓరగా రాజు వైపు చూశాడు ఆడమ్‌డినూజా.

"ఈ హోటల్‌కి మేనేజర్, ప్రొప్రయిటర్ నేనే!" అన్నాడు ఆడమ్.

ఆ మాటలు విని రాజు తృళ్ళిపడ్డాడు. తన పక్క కూర్చున్న ఆడమ్‌డినూజా కోటీశ్వరుడు! తను ఒక హోటల్లో బేరర్ అని అతడికి తెలిసివుంటే యింత ఘనంగా తనకు స్వాగతం యిచ్చేవాడా?

లోలోపల రాజు భయపడసాగాడు. తను పేదరికంలో పెరిగాడు. ఇప్పుడు ఎటుచూసినా ధనం కనిపిస్తోంది!

తర్వాత ఆడమ్ చెప్పిన మాటలు రాజుని బాగా కదిలించేశాయి.

"రాజ్, యీనాడు నేను కోటీశ్వరుడిని కావచ్చు. కాని చిన్నతనంలో నేను కొన్ని రోజులపాటు పస్తుండ వలసి వచ్చేది. అమ్మ నన్నూ, నా తమ్ముడినీ పెంచేది.

కూలిపని చేసి మమ్మల్ని పోషించేది. ఒకనాడు ఆకలి భరించలేక హోటల్ బయట డస్టుబిన్‌లో పడేసిన ఆకు లోని ఎంగిలి మెతుకులు నేను తినవలసివచ్చింది. బతకడం కోసం తిన్నాను. తర్వాత పాటుపడ్డాను. విజయాన్ని సాధించాను. కాని అమ్మా, తమ్ముడూ యీ పోటీని తట్టుకోలేక మరణించారు. నాది గట్టి చర్మం. అందుకే అన్నిటికీ తట్టుకొని, బతికి, జయించాను" అన్నాడతను వుద్రేకంతో.

అతడివైపు రాజు భక్తితో చూశాడు.

"మీరున్న స్థితిలో చాలామంది గతాన్ని మర్చి పోతారు. ఒకనాటి తమ పేదరికాన్ని గురించి చాటు కోరు! ఇంత పెద్దవారయినందుకు మిమ్మల్ని నేను మెచ్చు కుంటున్నాను" అన్నాడు రాజు.

ఒక గంటపైగా యిద్దరూ తాగుతూనే వున్నారు. తర్వాత యిద్దరూ డిన్నర్ సేవించారు. రెండు గంటలకు వాళ్ళ పార్టీ ముగిసింది.

ఇద్దరూ సోఫాల్లో కూర్చున్నారు.

రాజు అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"మీ జీవితంలో ఎన్ని మలుపులో వుండాలి. మీరిదంతా ఎలా సాధించారు?"

ఆడమ్‌డిసూజా పకపక నవ్వాడు.

"రాజ్, కూలిపని చేశాను. కూలిపని చేసేవాడి పొట్ట ఎన్నడూ పూర్తిగా నిండదని త్వరలో నేర్చుకున్నాను. కొన్ని పనులు రహస్యంగా చేస్తే కోట్లు చేతిలోకొస్తాయి. ఆ పనులు చేయడం ప్రారంభించాను."

ఇద్దరు యువతులూ వాళ్ళ ముందుకు వచ్చారు.

"బాస్, ఇంకా మేం చేయవలసిన పని యేదైనా

వుందా?" అడిగింది మేరీ.

"మేరీ, నువ్వు నా గదికి వెళ్ళివుండు. టీనా, నువ్వు నా ఫ్రెండుకి కంపానియన్‌గా యీ రాత్రి వుండు" అన్నాడతను.

మేరీ బయటకు వెళ్ళిపోయింది. ఆడమ్ అతడితో కరచాలనం చేశాడు.

"మళ్ళా రేపు కల్సుకుందాం. గుడ్ నైట్" అని వెళ్ళిపోయాడు.

గదిలో వున్న టీనా అతడివైపు ఓరగా చూస్తోంది. అతడు ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"మిస్ టీనా, ఆ తలుపులాక్ చేసిరా" అన్నాడు.

టీనా మౌనంగా వెళ్ళి తలుపు తాళంచెవిని తిప్పింది. సోఫాలో కూర్చున్న అతడి ముందుకు వచ్చి ఆమె నిలబడింది.

"టీనా, నాతో వుండడం నీ కిష్టమేనా?"

"కాదు" అందామె.

"అయితే ఎందుకు ఒప్పుకున్నావు?"

"నేనీ హోటల్లో చేరి రెండు నెలలే అయింది. ఇటువంటి పనులు చేయవలసి వస్తుందని నాకు తెలియదు" అందామె.

"మిస్ టీనా, నువ్వు నీ యింటికి వెళ్ళిపో!" అన్నాడతను.

"ఆడమ్‌కి తెలిస్తే?"

"నేను పొమ్మన్నానని చెప్పు!"

మిస్ టీనా అతడివైపు భక్తితో చూస్తూ నమస్కరించింది.

"మీకు నా ధన్యవాదాలు" అందామె.

"మిస్ టీనా, వెళ్ళిరా! ఈ చీటీలో నా పేరూ, అడ్రెసూ వున్నాయి. ఎప్పుడైనా ఏదైనా సహాయం కావలిస్తే నాకు ఉత్తరం రాయి" అన్నాడు రాజు.

అతడిచ్చిన చీటీని తీసుకొని ఆమె బయటకు వెళ్ళిపోయింది. అతడు తలుపు మూసి లాక్ చేశాడు. చాలా నిషాగా వుంది. మెల్లిగా వెళ్ళి పరుపుమీద వాలాడు. మరుక్షణంలో అతడికి నిద్రపట్టేసింది.

6

ఆకాశంలో విమానం దూసుకుపోతోంది. కిటికీలోంచి రాజు బయటకు చూస్తున్నాడు. ప్లేనులో ప్రయాణం చేయడం అతడికిదే మొదటిసారి!

పొద్దుట అడమ్‌డిసూజా అతడిని గదికొచ్చి కల్సుకున్నాడు. అతడికి ఐదువేలు రొక్కం యిచ్చాడు. మరో సూట్‌కేసును విల్‌కిన్స్‌కి అందజేయమని యిచ్చాడు. మద్రాసుకు ఒక ప్లేన్ టికెట్ కూడా అతడు అందించాడు. అదంతా చూసి రాజు చాలా ఆనందించాడు.

మద్రాసు చేరుకోగానే ఒక బూత్‌నుంచి అతడు సీవ్యూ హోటల్‌కి ఫోన్ చేసి 433 గదికి కనెక్షన్ ఇవ్వమన్నాడు.

టెలిఫోన్ మ్రోగుతూనే వుంది కాని యెవ్వరూ రిసీవర్ని ఎత్తలేదు.

"ఆయన లేనట్లున్నారు" అంది ఆపరేటర్.

"మళ్ళా ఫోన్ చేస్తాను" అని అతడు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

తను మోసుకెళ్ళే సూటుకేసులో కొన్ని లక్షలు వున్నాయి. ఆ సూట్‌కేసును విల్‌కిన్స్‌కి తను అంద

జేయాలి.

అతడు తనింటికి ఆటోలో చేరుకున్నాడు. అతడిని చూసి చెల్లెలు వుషారుగా వచ్చింది.

"అన్నయ్యా, నువ్వు లేకపోతే ఎంతో బోర్ కొట్టింది" అంది చెల్లెలు.

అతడామె బుగ్గను మెల్లిగా నిమిరి తల్లి వంక చూశాడు.

"ఏ ట్రెయిన్‌లో వచ్చావురా?" అందామె.

"ప్లేన్‌లో వచ్చానమ్మా. వాళ్ళే టికెట్ కొని యిచ్చారు. నాకు పైసా ఖర్చులేదు."

"వాళ్ళు మంచివాళ్ళయి వుండాలి" అందామె.

అతడు జవాబివ్వకుండా తన గదిలోకి వెళ్ళాడు. చెల్లెలు గదిలోకొచ్చింది.

"అన్నయ్యా, యీ సూట్‌కేసు బాగుంది. ఇది నీదేనా? ఇందులో యేముంది?"

"చెల్లీ, ఇది వాళ్ళది. ఇందులో ఏవో ఆఫీసుపత్రాలు వున్నాయి. అవి మనం చూడకూడదు" అన్నాడతను.

రాజు స్నానం చేశాడు. భోజనం ముగించి అతడు బయటకు వెళ్ళాడు. మళ్ళా ఫోన్ చేశాడు. ఆపరేటర్ కంఠం అటువైపునుంచి వినపడింది.

"రూమ్ నంబర్ 333" అన్నాడతను.

"మిస్టర్, జానీ విల్కిన్స్ గది ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయారు" అందామె.

"ఎప్పుడు తిరిగొస్తారు?"

"తెలియదు. మీ పేరు చెప్పండి. ఆయన వస్తే చెప్తాను."

"డోంట్ బాదర్" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

సూట్ కేసును అతడు భద్రంగా బీరువాలో దాచాడు. తన సెలవు అయిపోయింది. అతను మళ్ళీ తన పనిలో చేరిపోయాడు.

రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. పదిరోజులు దొర్లి పోయాయి. రోజూ రాజు సీవ్యూ హోటల్ కి వెళ్ళి తన పని ముగించుకుని తిరిగి వస్తున్నాడు.

ఆనాడు శనివారం. బార్రూమ్‌లో లైట్లు వెల్గుతున్నాయి. ఒక వ్యక్తి నడుంటుతూ వచ్చి టేబులుముందు కూర్చున్నాడు.

రాజు అతడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"ఆర్డర్స్, సార్" అన్నాడు రాజు.

అతడు కళ్ళు చిట్లించి రాజువైపు చూసాడు. కాని రాజు మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"రాజ్, విల్ కిన్స్ నేనే!"

రాజు గుండె దడదడలాడింది. అతడివైపు రాజు పరీక్షగా చూశాడు. ఎక్కడా పోలిక లేదు. పూర్తిగా అతడి రూపం మారిపోయింది.

"నీ పని ఎంతకు అయిపోతుంది?"

"ఇవాళ తొమ్మిదింటికి, సార్"

"నా గదికిరా. రూమ్ నం. 32, హోటల్ మిడ్లాండ్."

"అలాగే సార్."

"ప్రస్తుతం నా పేరు విలియమ్ స్ట్రాంగ్."

"గుర్తుంటుంది."

"ఒక బడా పెగ్ స్కాచ్ విస్కీ, చిప్స్ పట్రా."

రాజు అక్కడనుంచి కదిలాడు. గ్లాసును అతడిముందు పెట్టాడు. చిప్స్‌ను వుంచాడు.

"ఎందుకింత మార్పు?"

"మనం కల్సుకున్నాక నీకు చెప్తాను. ఇప్పుడు చెప్ప లేను."

"యస్సార్" అన్నాడు రాజు.

ద్వారంలో నిలబడి రాజు అతడివైపు చూస్తూ వుండి పోయాడు. కొంతసేపయ్యాక అతడు బిల్లు తెమ్మన్నాడు. రాజు బిల్లు పట్టుకెళ్ళాడు.

వందరూపాయిల నోటును అతను ప్లేటులో పడే శాడు.

"కీప్ ది ఛేంజి" అని అతడు వెళ్ళిపోయాడు, వంటుతూ.

7

సరిగ్గా పదింటికి రాజు హోటల్ మిడ్లాండ్‌కు చేరు కున్నాడు. రిసెప్షన్ కౌంటరు ముందుకు వెళ్ళకుండా అతడు తిన్నగా రూమ్ నంబరు 32కి వెళ్ళాడు. తలుపును తట్టాడు.

తలుపు తెరవబడింది. రాజు లోపలకు వెళ్ళాడు. జానీ విల్‌కిన్స్ అతడిని కౌగలించుకున్నాడు.

"ఇదిగో మీ సూట్‌కేసు. ఇది కీ" అని రాజు అతడి కిచ్చాడు.

అతడు తాళం తెర్చాడు. లోపలున్న నోట్లకట్టలను చూసుకున్నాడు. పెట్టెని మూశాడు.

రెండు గ్లాసుల్లో విస్కీ పోసి, ఒక గ్లాసును రాజు కిచ్చాడు. సోఫాలో పక్కపక్కనే కూర్చుని యిద్దరూ తాగసాగారు.

విల్‌కిన్స్ అతడి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"మైడియర్ రాజ్, యూ ఆర్ ఎ గుడ్ అండ్ గ్రేట్ మేన్! నీకు పదివేలు ఇస్తానన్నాను. దాన్ని

కొద్దిగా మారుస్తున్నాను!" అన్నాడతను.

"మీరు తగ్గించి యిచ్చినా నేను బాధపడను" అన్నాడు రాజు.

జానీవిల్‌కిన్స్ గంభీరంగా నవ్వాడు.

"తగ్గించడమా, నెవ్వర్! నీకు పదివేలకు బదులు లక్షరూపాయిలు యిస్తాను."

రాజు నోటమ్మట మాట పెగల్లేదు.

"అంత ఎందుకు సార్?" అడిగాడు రాజు.

"మెడియర్ రాజ్, మేం పని చేసే రంగంలో మోసాలు ఎక్కువగా జరుగుతూ వుంటాయి. నీలాంటి ఆనెస్టు మెన్ ఎక్కడోగాని వుండరు. నువ్వు తిరిగివచ్చే సరికి నేను లేను. డబ్బుతో నిండిన యీ సూట్‌కేసు నీ దగ్గర వుంది. అదంతా నువ్వు కొట్టేసే నేను ఏం చేయ గలను? నువ్వలా చెయ్యలేదు. నేను కనబడగానే నాకు తెచ్చి అప్పగించావు."

"బేరర్ పని రిసైన్ చేద్దామనుకున్నాను. కాని మీకోసం అందులో వుండవలసి వచ్చింది. నీవ్యూ హోటల్ బాత్రూమ్‌కి మీరు 'ఎప్పుడో వస్తారని నాకు తెలుసు" అన్నాడు రాజు.

"స్రీకో వార్త యిప్పుడు చెప్తాను. నాకోసం ఇంటర్ పోల్ అన్వేషిస్తోంది. ఇంటర్‌పోల్ పంపిన సమాచారం మూలంగా యిక్కడి పోలీసులు నాకోసం వెతుకు తున్నారు. అందువలన కొంతకాలంపాటు నేను స్వయంగా ఏదీ చెయ్యను."

గ్లాసులో అతడు మళ్లా విస్కీ పోశాడు.

"రాజ్, నీ ఉద్యోగం మానేయి. ఇటుపైన నువ్వు నాకు రైట్ హేండ్‌గా వుండాలి. స్మగ్లింగ్ అందరూ

చెయ్యలేరు. దానికి చాలా శక్తిసామర్థ్యాలు కావాలి. అందులో నీకు ట్రెయినింగ్ యిస్తాను. ఇటుపైన నా తరఫున నువ్వు అంతా చేస్తూ వుంటావు. నాకు అనేక పేర్లు వున్నాయి. అనేక పాస్‌పోర్టులమీద నేను ప్రయాణం చేస్తూ వుంటాను. ఈ ప్రపంచంలోని అనేక దేశాలకు నేను మోర్ఫిన్ రహస్యంగా పంపుతున్నాను."

ఆశ్చర్యంతో అంతా విన్నాడు రాజు. అతడు చేసే దానిలో కోట్లు వున్నాయి. అతడితో చెయ్యి కలిపితే తనూ ధనవంతుడు కావచ్చు!

"రాజ్, నాతో చేర్తావా?"

"చేర్తాను, సార్."

"ఇటుపైన నేను హోటల్లో వుండను. మద్రాసు పరిసరాల్లో వున్న ఏ ప్రదేశంలోనో ఒక చిన్న ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుంటాను. అక్కడ వుంటాను. ఏం చెయ్య వలసిందీ అక్కడ నీకు చెప్తూ వుంటాను."

"అక్కడకూడా పోలీసులు మీకోసం వెతకొచ్చు" అన్నాడు రాజు.

"వాళ్ళు నన్ను పోల్చలేరు. ఒక ముసలిదానిరూపంలో అక్కడ వుంటాను."

రాజు నవ్వాడు.

"యూ ఆర్ టెరిఫిక్, సార్!" అన్నాడు రాజు.

"రాజ్, నాకోసం యిరవై దేశాల్లోని పోలీసులు గత యిరవై ఏళ్ళుగా గాలిస్తున్నారు. కాని వాళ్ళు నన్ను ఎన్నడూ పట్టుకోలేరు. పోలీసులు వస్తున్నారని తెలుసుకొని ముందుగానే నేను మరోచోటుకు పోయేవాడిని."

"మీ అంత అడ్వెంచర్ అందరికీ వుండదు!" అన్నాడు

రాజు.

"స్మగ్లింగ్ అడ్వెంచర్స్‌కు చాలా జ్ఞానం కావాలి. దేశాల జాగ్రఫీ బాగా తెలియాలి. ఇదంతా నేను నీకు నేర్పుతాను. ఇటువైన వచ్చే లాభాలను యిద్దరం సమానంగా పంచుకుందాం" అన్నాడు జానీ విల్కిన్స్.

"సమ్మతిస్తున్నాను, సార్."

కొన్ని నోట్లకట్టలను అతడు ఒక బాగ్‌లో పెట్టి రాజుకిచ్చాడు.

"లక్ష నీకిస్తున్నాను."

"మీకు నా ధన్యవాదాలు, సార్."

"రాజ్, నాకోసం ఒక చిన్న యిల్లు చూడు. వెంటనే అక్కడకు మారాలి."

"చూస్తాను, సార్."

"సమీపంలో ఫోన్ వుండాలి."

"అలాగే, సార్."

రాజు తన బాగ్‌ను తీసుకొని బయటకు నడిచాడు. అంత డబ్బు తనకొస్తుందని అతడు కలలోకూడా అనుకోలేదు.

హోటల్ బయటకొచ్చి అతడు టాక్సీలో కూర్చుని తలుపు మూశాడు. ఎటు వెళ్ళాలో డ్రయివర్తో చెప్పాడు.

ఒక వైన్ షాపుముందు అతడు టాక్సీని ఆపాడు.

"డ్రయివర్, పీటర్ స్కాచ్ విస్కీ బాటిల్ పట్రా" అని డ్రయివర్‌కి డబ్బిచ్చాడు.

కాస్సేపట్లో డ్రయివర్ బాటిల్ని తెచ్చాడు.

చిల్లర్ని అతడికివ్వబోయాడు.

"కీపిట్!" అన్నాడు రాజు నవ్వుతూ.

అతడి యింటిముందు టాక్సీ ఆగింది. అతడు డబ్బు

చెల్లించి లోపలకు వెళ్ళాడు.

హాల్లో లైటు వెలుగుతోంది. అతడు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"అమ్మా, యీ యిల్లు వదిలేసి పెద్ద యింట్లోకి మారిపోదాం" అన్నాడతను.

"నీ దగ్గర బాగా డబ్బు వూరుతోందేమిట్రా?" అంది తల్లి.

"నేనొక వ్యాపారంలో పార్ట్నర్ గా చేరాను. మనకు ఆదాయం ఎక్కువగా వస్తుంది."

"పెద్దింటికి పోదాం" అంది చెల్లెలు.

అతడు తల్లివైపు చూశాడు.

"చెల్లెలు పెళ్ళి చేసేద్దాం రెండు మూడు నెలల్లో!"

"అంత తొందరెందుకు అన్నయ్యా? పెద్ద యింట్లో నేనుండకూడదా?" అడిగింది చెల్లెలు.

అతడు నవ్వుతూ చెల్లెలువైపు చూశాడు.

"నువ్వు, నీకాబోయే భర్తా నాతోనే పెద్దింట్లో వుండొచ్చు. నేను తిరుగుతూ వుంటాను. అమ్మకు మీరే సాయంగా వుండాలి" అన్నాడు రాజు.

"ఎక్కడికి వెళ్ళాలిరా?"

"ప్రస్తుతం తెలియదు. నేపాల్ వెళ్ళొచ్చు. వ్యాపారంమీద అనేకచోట్లకు వెళ్ళవలసి వుంటుంది" అని రాజు తన గదిలోకి మెల్లిగా వెళ్ళిపోయాడు.

చెల్లెలు అతడి వెనకనే గదిలోకి కదిలింది.

8

పాండీ సమీపంలో వున్న వినాయక నగర్ లో ఒక చిన్న యింటిముందు స్కూటర్ ఆగింది.

రాజు దిగాడు. పిట్టగేటు తెరుచుకుని లోపలకు

వెళ్ళాడు. ముందు మెట్లెక్కి తలుపును తట్టాడు.

తలుపు తెరవబడింది. బ్లూ గౌన్ ధరించిన ఒక ఆంగ్లో ఇండియన్ ముసల్ది అతడివైపు నవ్వుతూ చూసింది. ముందు పళ్ళు లేవామెకు.

ఆమె జుత్తు బాగా నెరిసింది. ఆమె వంగి నడుస్తోంది, బ్లూ గౌన్ మీద అక్కడక్కడ మరకలు వున్నాయి.

రాజు ఆమెవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ జానీవిల్ కిన్స్, యూ ఆర్ గ్రేట్! మేకప్ మీ దగ్గర నేర్చుకోవాలి" అన్నాడు రాజు.

అతడు నవ్వాడు.

"ముందు తలుపు మూసిరా!" అన్నాడతను.

ముందు తలుపును రాజు మూశాడు. ఇద్దరూ పడ గదిలోకి వెళ్ళారు. ఏర్ కండిషండ్ రూమ్.

"ఈ గదిలో మనం ఏం మాట్లాడినా ఎవ్వరికీ వినపడదు. ఇది సౌండ్ ప్రూఫ్ గది" అన్నాడతను.

"అఖండంగా వుంది, సార్."

అతడు రాజువైపు చూశాడు.

"నువ్వు మళ్ళీ గోవాకు వెళ్ళాలి. ఈసారి ప్లేనులో వెళ్ళు. ఎక్కువగా మన స్టఫ్ అడమ్‌కి కావాలి. దాన్ని అతడు గల్ఫ్ దేశాలకు పంపబోతున్నాడు. మనకు ఈసారి యిరవై లక్షలు యిస్తాడు" అన్నాడతను.

"ఎప్పుడు వెళ్ళాలి?"

"వెంటనే ఏర్ టికెట్ రిజర్వ్ చేసుకో. అంతా రెడీగా వుంది."

"అలాగే సార్" అన్నాడు రాజు.

మర్నాడు విమానంలో అతడు గోవాకు చేరుకున్నాడు. పనాజీ పట్నంలో వున్న హోటల్ సెంటినల్‌కు వెళ్ళా

డతను.

మేనేజర్ని కలుసుకున్నాడు.

"మిస్టర్ రాజ్ మీరు మళ్ళా వచ్చినందుకు సంతోషం" అన్నాడతను.

"ఐయామ్ యాక్చుల్లీ హేప్పీ" అన్నాడు రాజు.

సూట్ కేసును అతడికిచ్చాడు. దాన్ని తెరిచి అందులోని మోర్ఫీన్ని అతడు చేత్తో పట్టుకు చూశాడు.

"ఫైన్" అన్నాడతను.

"నేను రేపు వెళ్ళిపోవాలి!" అన్నాడు రాజు.

"పొద్దుటే అంతా రెడీ చేస్తాను. మీకు పదివేలు ప్రెజంటుగా యిస్తాను."

"థాంక్స్" అన్నాడు రాజు.

మేనేజర్ బజ్జర్ నొక్కాడు. మేరీ గదిలోకి వచ్చింది.

"ఈయనకు ఎ.సి. రూమ్ యివ్వండి. ఈయన నా గెస్టు" అన్నాడు ఆడమ్‌డిసూజా.

"అలాగే సార్" అందామె.

"రాత్రి కలుసుకుందాం" అన్నాడు ఆడమ్.

రాజు ఆమె వెనకనే వెళ్ళి అందంగా వున్న ఏర్ కండిషండ్ గదిలోకి చేరుకున్నాడు.

హాల్లో నిలబడి ఆమెవైపు చూశాడు.

"మునుపు యిక్కడ టీనా అనే యువతి వుండాలి. ఆమె యేమైంది?" ప్రశ్నించాడతను.

మేరీ నవ్వింది.

"అవకాశాలను ఉపయోగించుకోలేని మనిషామె. జాబ్ మానేసి వెళ్ళిపోయింది" అంది మేరీ.

"ఆమె యింటి అడ్రెసు తెలుసా?"

"మీకు కావలిస్తే రాసియిస్తాను" అంది మేరీ.

"కావాలి" అన్నాడతను.

హోటల్ లెటర్ హెడ్ మీద టీనా అడ్రెసురాసి ఆమె యిచ్చింది.

"మీకేదైనా కావాలా?" అడిగిందామె.

"స్కాచ్ విస్కీ" అన్నాడతను.

"వెంటనే పంపుతాను" అని ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. అతడు రిసీవర్ని ఎత్తాడు.

"హలో!" అన్నాడు.

"ఆడమ్ హియర్! కావలిస్తే మేరీని మీ గదిలో వుంచుకోండి" అన్నాడతను.

"నో, ప్లీస్.... నేనొక యువతిని ప్రేమిస్తున్నాను."

ఆడమ్ నవ్వాడు.

"ప్రేమ వేరు, కంపానియన్‌షిప్ వేరు."

"ఎనీ వే మీకు థాంక్స్" అని రాజు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

ఒంటిగంటదాకా రాజు గదిలో కూర్చుని స్కాచ్ విస్కీ సేవించాడు. గదికి తాళంవేసి అతడు కిందకు దిగాడు. హోటల్ కారును తనే నడుపుతూ బయటకు పోనిచ్చాడు.

మాడన్ స్ట్రీట్‌లో వున్న ఒక యింటిముందు అతడు కారు ఆపాడు. కిందకు దిగాడు. ఇంటి నంబరువైపు చూశాడు. తనకు కావలసిన యిల్లు అదే!

అతడు మెట్లెక్కి ముందు తలుపును తట్టాడు. తలుపు తెర్చి టీనా అతడివైపు చూసింది.

"మీరా?" అందామె.

"గుర్తున్నానా?" అడిగాడతను.

"బాగా" అందామె.

"ఇంట్లో ఎవరున్నారు?"

"అమ్మ. ఆమె తప్ప నాకెవ్వరూ లేరు. ఆమె బెడ్ రిడెన్. లేవలేదు. అలాగే పడుకుని వుంటుంది" అందామె.

"నీతో మాట్లాడాలి. కారులో అలా వెళ్దాం రా."

"వుండండి" అని ఆమె లోపలకు వెళ్ళింది.

అతడు గుమ్మం ముందే నిలబడి వున్నాడు.

కాసేపట్లో ఆమె వచ్చింది.

"పదండి వెళ్దాం. నన్ను త్వరగా యింటి దగ్గర దింపేయాలి" అందామె.

ఆమె యింటిముందు తలుపు మూసి తాళంవేసింది. ఇద్దరూ కారులో కూర్చున్నారు.

"నువ్వు భోజనం చేశావా?" అడిగాడతను.

"ఇంకా తినలేదు."

"అయితే మనం హోటల్ ఫీస్టాలో లంచ్ తీసుకుందాం" అన్నాడతను.

"అక్కడ లంచ్ ఖరీదు చాలా ఎక్కువ!" అందామె.

"నిన్ను చౌకబారు హోటళ్ళకు తీసుకెళ్ళడం నాకు ఇష్టంలేదు" అన్నాడతను.

అతడు కారును పోనిస్తున్నాడు. ఓరగా ఆమెవైపు చూస్తున్నాడు. టీనా అందం అతడిని విపరీతంగా ఆకర్షిస్తోంది.

"ఆ హోటల్లో ఉద్యోగం ఎందుకు మానేశావు?" అడిగాడతను.

"వాళ్ళిచ్చే జీతంకోసం నేను నా శరీరాన్ని అర్పించదల్చుకోలేదు" అందామె.

"నువ్వు ఎవరినైనా ప్రేమిస్తున్నావా?"

"లేదు" అందామె.

"ఉద్యోగం కోసం వెతుకుతున్నావా?"

"అదీ మా నేశాను. అందమైన యువతులు ఉద్యోగం చేయడం కష్టతరమనిపిస్తోంది."

అతడామె చేయిని పట్టుకొని నిమిరాడు.

"టీనా, నువ్వు చాలా అందంగా వున్నావు. నీలాంటి యువతి ఉద్యోగం చేయకూడదు" అన్నాడతను.

హోటల్ ఫీస్టా కాంపౌండులో కారాపి యిద్దరూ దిగారు. డైనింగ్ రూమ్ లోకి వెళ్లారు. వెస్టర్న్ మ్యూసిక్ శ్రావ్యంగా వినబడ్తోంది.

ఇద్దరూ యెదురెదురుగా కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. బేరర్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. అతడివైపు నవ్వుతూ చూశాడు రాజు. మెనూకార్డు చూసి కావలసినవి అతడు ఆర్డరిచ్చాడు. బేరర్ వెళ్ళిపోయాడు.

రాజు ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు. ఆమె పెదిమలు సహజంగా యెర్రగా వున్నాయి. ఆమె విశాల నేత్రాలు అఖండంగా మెరుస్తున్నాయి.

రాజు ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"నిన్ను ఆ రోజు చూశాను. అప్పటినుంచీ నిన్నే ప్రేమిస్తున్నాను. ఐ లవ్ యూ! నిన్ను నేను వెంటనే పెళ్లాడ్తాను" అన్నాడతను.

ఆమె అతడి కళ్ళలోకి చూసింది.

"ఆనాడు మీతో నాకు వుండాలని వుంది. మీరు నన్ను అమితంగా ఆకర్షించారు. కాని మీరు వెళ్ళమంటే వెళ్ళిపోగూను" అందామె.

"టీనా, నేను వెళ్ళమనలేదు. నాతో వుండడం యిష్టంలేకపోతే వెళ్ళిపో...న్నాను" అన్నాడతను.

"మీరు మళ్లా వస్తారని నాకు తెలుసు. అందుకే ఆ ఉద్యోగం మానేశాను. మీ రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను" అందామె.

టేబుల్ నిండా బేరర్ ఎన్ని ప్లేట్లో పెట్టాడు.

"ఇంత తినగలమా?" అడిగిందామె.

"నీ ప్రేమ కథ విన్నాక నాకు చాలా ఆకలిగా వుంది. ఎంతైనా తినేస్తాను" అన్నాడతను.

"చూస్తాను" అందామె.

అరగంటలో టేబుల్ మీదున్న ప్లేటన్నీ ఖాళీ అయ్యాయి. బేరర్ బిల్లు తెచ్చాడు. రాజా రెండు వంద రూపాయిల నోట్లను ప్లేటులో పడేశాడు.

"మిగిలిన చిల్లర నీకు" అన్నాడు రాజా బేరర్‌తో.

"చాలా థాంక్స్ సార్" అన్నాడు బేరర్.

ఇద్దరూ కారు దగ్గరకు మెల్లిగా నడిచారు.

9

ఆడమ్‌డిసూజా రాజుకి సూట్‌కేసు, తాళంచెవి యిచ్చాడు.

"రాజ్, క్రితంసారి చిన్నతనంలో నేనెంత కష్టపడ్డానో నీకు చెప్పాను. ఇప్పుడు ఒక ముఖ్య విషయం చెప్తున్నాను. నా జీవితం మారడానికి ముఖ్య కారకుడు జానీవిల్‌కిన్స్. అతడి మూలంగా నేను కోటీశ్వరుడిని అయ్యాను" అన్నాడు ఆడమ్.

పదివేలు రొక్కంగా అతడు రాజుకిచ్చాడు.

"ఇది నీ ప్లేన్ టికెట్" అన్నాడు ఆడమ్.

రాజా అన్నీ తీసుకున్నాడు. ఆడమ్‌డిసూజాతో కరచాలనం చేశాడు.

"మీ హోటల్ కారులో నేనొకసారి అలా వెళ్ళి

వస్తా" అన్నాడు రాజు.

"గుడ్ లక్" అన్నాడు ఆడమ్.

ఆడమ్ తన ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడు. బీరు తాగుతూ కూర్చున్నాడు రాజు. జానీ విల్‌కిన్స్ గురించి అతడు ఆలోచిస్తున్నాడు. ఆడమ్‌డిసూజా పైకి వచ్చినట్లే జానీ విల్‌కిన్స్ మూలంగా తను పైకి వెళ్ళొచ్చు.

గ్లాసులోని బీరు అయిపోయింది. అతడు బయటకు నడిచి గది తలుపుమూసి తాళం వేశాడు. కిందకు వెళ్ళాడు.

ఒక హోటల్ బాయ్ రాజువైపు చూశాడు.

"మేనేజర్ గారు మిమ్మల్ని వెంటనే రమ్మన్నారు" అన్నాడతను.

సమీపంలో వున్న మేనేజర్ గదిలోకి రాజు వేగంగా వెళ్ళాడు.

ఆడమ్‌డిసూజా వెక్కి వెక్కి యేడుస్తున్నాడు....

"ఏమైంది?" అడిగాడు రాజు.

తన టేబుల్ మీదున్న టెలెక్స్ వార్తను ఆడమ్‌డిసూజా అతడికిచ్చాడు. అది చదివి రాజు విచారంతో యేడ్వసాగాడు.

ఇద్దరూ కొంతసేపు మౌనంగా నిలబడ్డారు.

"జానీవిల్‌కిన్స్ ఆత్మకి శాంతి చేకూర్చమని దేవుడిని ప్రార్థించుదాం" అన్నాడు ఆడమ్.

టెలెక్స్ వార్తను రాజు మళ్ళా చదివాడు. వినాయక నగర్‌లో రహస్యంగా జీవిస్తున్న జానీవిల్‌కిన్స్ యింటి మీద పోలీసులు దాడి జరిపారు. వాళ్ళకు దొరకడం యిష్టంలేక అతను పిస్టల్‌తో షూట్ చేసుకు మరణించాడు. పోలీసులు యింటిని సోదా చేస్తున్నారు!

"మనల్ని గురించి యేదేనా వాళ్ళకు తెలుస్తుందా?"

అడిగాడు రాజు.

"విల్ కిన్స్ అసాధ్యుడు. యెవర్ని గురించీ క్లూస్ వదలడు" అన్నాడు ఆడమ్.

ఆడమ్ డిసూజా అతడివైపు సూటిగా చూశాడు.

"రాజ్, ఆ సూట్ కేసులో వున్న డబ్బును మీరు ఏం చేయదల్చారు?"

"ఏం చేయమంటారు?" అడిగాడు రాజు.

"అది మీది. మీ యిష్టం" అన్నాడు ఆడమ్.

"దాన్ని సద్వినియోగం చేస్తాను" అన్నాడు రాజు.

ఆడమ్ తో కరచాలనం చేసి రాజు బయటకు నడిచాడు. కారును వేగంగా టీనా యింటికి పోనిచ్చాడు.

కారు శబ్దం వినగానే ఆమె తలుపు తెర్చి బయటకు చూసింది. కారు దిగి అతడామెవైపు పెద్ద అంగల్లో వెళ్లాడు.

"లోపలకు రండి" అందామె.

హాల్లో మంచంమీద ఒక ముసలామె పడుకునివుంది.

"నా తల్లి ఆమే!" అంది టీనా.

అతడు ఆమె పక్కకు వెళ్లాడు.

"మీ అమ్మాయిని నేను పెళ్లాడదల్చాను" అన్నాడతను.

"మీరిద్దరూ కావాలంటే నేను వద్దంటానా?" అందామె నవ్వుతూ.

టీనా అతడిని పక్కనున్న పడగ్గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళింది.

"ఇవాళ మీరు యిక్కడే భోజనం చేయాలి" అందామె.

"భోజనానికి యిక్కడ కూర్చుంటే ప్లేన్ వెళ్ళిపో

తుంది" అన్నాడతను.

"పోతేపోనీయండి. మీరిప్పుడు వెళ్లొద్దు. మన పెళ్ళి అయ్యాక యిద్దరం వెళ్దాం."

"మా అమ్మా, చెల్లెలూ అక్కడున్నారు!"

"వాళ్ళను యిక్కడకు వెంటనే రమ్మనండి."

"నేను కూడా లేకుండా వాళ్ళు రాలేరు" అన్నాడు రాజు.

"తర్వాత వెళ్దురుగాని లెండి" అంది టీనా.

రాజు ఆమెను బలంగా కౌగలించుకుని ఎర్రటి పెదిమలను ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"మన బంధం ఏనాటిదో!" అన్నాడతను.

"ఈనాటిది కాదు!" అందామె ఉద్రేకంతో.

—:అ యి పో యిం ది:—